

optage samtlige Bestemmelser i selve Loven, hvorved jeg dog vil bemærke, at naar man saa ikke kan enes om Bestemmelserne alligevel, er man unægtelig ikke kommet hunderlig videre. Jeg tror, at jeg ligesom den ærede Ordfører maa minde om, at det er nødvendigt, at vi i denne Samling saa gjort i det mindste noget ved denne Sag, thi ellers hører Loven om Undersøgelse af Levnedsmidler op af sig selv. Den vil høre op af sig selv den 1ste Oktober 1894, og saa har man altsaa ingenting med mindre der inden den Tid sker noget i Retning af at holde den oppe. Det mindste, der kunde gøres, maatte jo være, at den i hvert Tilfælde maatte opretholdes i den Skikkelse, som den har, men som sagt, jeg vil haabe, at det ikke skal komme dertil, men at man vil kunne enes ogsaa med det andet Ting om noget lignende som det, det ærede Udvalg her foreslaar.

Hvad angaar § 6 skal jeg gerne indrømme, at den Garanti, som Paragraffen skal give, ikke er saa overordentlig stor, den kunde jo naturligvis kun bethede noget ved den første Optraekning af Flasken, idet det jo nemlig ved senere Udstantninger af samme Flaske, som den ærede Ordfører bemærkede, er muligt, at der kan være heldt noget ganske andet paa Flasken end det, som Etiketten tyder paa. Ved den første Udstantning af Flasken kan det dog maaste nok være en Betænkelse for Politiet til hurtigere i alt Fald at faa angivet Objektet for den nærmere Undersøgelse. Men naar man saa vel af denne Grund som af den anden af den ærede Ordfører omhandlede Grund, at den skal give de Forretninger, der nu engang have et vist Navn, et ubilligt Fortrin i Konkurrencen med de mindre og mindre befendte Forretninger, ønsker, at Paragraffen skal gaa ud, skal jeg heller ikke stille nogen Modstand derimod. Noget overordentlig stor Betydning tillægger jeg ikke Paragraffen.

Den ærede Ordfører omtalte dernæst, at Udvalget, foranlediget ved Bemærkninger, der vare faldne her i Tinget ved Sagens 1ste Behandling, havde overvejet det saakaldte Flaske-spørgsmaal, altsaa Spørgsmaalet om, hvad der kunde gøres for at forhindre et Misbrug, som uden al Tvivl gaar i Svang i temmelig betydeligt Omfang, nemlig, at Flasker, som udgives i Handelen for at være Hel- eller Halvflasker, i Virkeligheden ikke rumme det Kvantum, som de skulle rumme, nemlig respektive 3 Pægle og 1½ Pægl. Den ærede Ordfører bemærkede, at det var en vanskelig Sag, som

man derfor heller ikke i Udvalget havde kunnet forene sig om eller var kommet saaledes paa det rene med, at man var i Stand til at stille et bestemt Forslag, og man opfordrede derfor mig til at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overvejelse. Jeg skal hertil bemærke, at naar man skal nærmere ind paa Sagen og ser sig om efter de forskellige Maader, hvorpaa der kunde gøres noget i den Retning, vil det ogsaa nok vise sig, at det, der nærmest kunde være Tale om at gøre, egentlig ikke hører hjemme i denne Lov, som jo kun handler om Undersøgelse af Levnedsmidler, altsaa blandt andet kun om det, der er i Flaskerne. Hvis altsaa Tankerne skulde gaa i den Retning, f. Eks. at foreskrive Flaskefabrikkerne, at de ikke maatte fabrikere Flasker, der skulde gaa som Hel- eller Halvflasker, paa anden Maade, end at de rummede det lovmæssige Kvantum, ved Siden af hvilken Bestemmelse der dog maatte staa nogle Regler om, at Fabrikken maatte stemple Flaskerne saaledes, at man til enhver Tid var i Stand til at se, hvem man skulde holde sig til, er det jo korrekt, at den Slags Bestemmelser ikke have deres Plads i dette Lovforslag. Jeg skal gøre det til Genstand for nærmere Overvejelse, for saa vidt det er muligt og saa hurtigt, som det er muligt for mig at fremkomme med noget Forslag i den Henseende. Da Sagen var til første Behandling, gjorde jeg den Indvending derimod, at det maaste kunde have til Folge, at man forsynede sig med den Slags Flasker fra Udlandet, naar man forbød de indenlandske Fabrikker at lave dem, men jeg er ved Forhandling med det ærede Udvalg bleven gjort bekendt med noget, som jeg ikke vidste før, nemlig, at Tolden paa saadanne Flasker vil bevirke, at det næppe vil kunne betale sig at indføre dem fra Udlandet. Naar det forholder sig saa, vil det naturligvis lette Sagens Udførelse paa en praktisk og virkelig effektiv Maade en hel Del. Jeg skal altsaa tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og se, om jeg ved Hjælp af de Raadgivere, som jeg kan sætte mig i Forbindelse med, kan fæste noget frem, som kunde betragtes som praktisk, nyttigt og hensigtsmæssigt i denne Henseende.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—4 (se Tillæg A., Sp. 3135) vedtoges uden Afstemning.